

faciei vultu & toti corpis p̄diti id est imbuti & docti
altiori doctrina subtilius disputat. nā de ipsa & q̄liter
cōtingat p̄priū ē naturalibz p̄his loqui. nō auctoris cu
i9 ē gesta narrare. & eoz p̄hoz alii ī alia sūt opinio
ne. Et ponit de hoc in l̄ra duas op̄iones. Quidā enim
dicūt. q̄ causa silitudinis aliq̄z nō p̄t esse. nisi ex sang
uinis cōmixtione. vñ debet patri & m̄ri assimilari fili9
qa ē ex his duobz cōmixt9. & vniuersalit̄ stāte sanguis
mixtōe stāt silitudines. & isti sic dūtes negāt duos nō
cōiūctos sanguine silitudīez habere. hoc aut̄ deducunt
ex his: que ī aliis aīalibz appent. que fere gignētibus
silia nascunt̄. ergo ita ē in hoīe. & hanc opinioez t̄gēs
dicit. vt qdā supple opinātes existimāt. illā silitudinē
scz origini & cōtextui sanguinis respōdē. vt qa sūt p̄pi
qui in sanguine. sic p̄p̄inui in silitudinē. nec parū ar
gumētū ex ceteris aīalibus trahunt. que aīalia silia se
nascunt̄ gignētibz. Sequūt̄ autē ad istā posicōz tā mag
na īcueniētia. p̄mū ē. qa seq̄t̄. vt nulla corporis silitu
do int̄ duos extraneos possit esse. cū sit omnino falsum
vt patet. ad sensū. nā videmus multos extraneos adeo
silitari. vt modica appareat differentia. ergo hoc nō fa
cit mixtio sanguinis. sc̄dm ē qa ponit impossibile. Nā
cū possit cōtingē. q̄ femina in partibus in quibus ge
nerat̄ fet9 sit omnino dissilis viro p̄pt̄ suā virtutē agen
di nō poterūt fetū alteri eoz silitēz p̄ducē. s3 ab ambo
bz extraneū. ideo m̄lti cū sint valde formosi. & habent
vxores formosas. generāt nihilomin9 fetū deformē &
defectuosū. Et isti iidē alio tēpore gnabūt pulchrū &
formosū. eis tñ oīo dissilēz. que oīa sūt īpossibilia hac
opione data. Tercō seq̄t̄. q̄ libez arbitū & firm9 yma
ginatiōis intuit9. atq̄ interior aspect9 ī cōcept9 tpe
nihil faciat ad cōceptus v̄l feti variacōz. Quod r̄pbat
aristotiles atq̄ ypocras & galien9. nā ī hora cōcept9 m̄l
tū variat fetū (vt ipi dicūt) diuersitas ymaginacōnis
& exterior aspect9 r̄i. q̄ app̄hēdit̄. ac etiā exp̄iētia do